

Abusos sexuals a menors, un problema de salut pública

Dll, 17/01/2011 per Justícia i Pau
[Justícia i Pau](#)

Eduard Ibáñez, director de Justícia i Pau Barcelona

L'escàndol pels abusos sexuals a infants comesos per sacerdots en diferents països catòlics no sembla de moment que hagi servit, almenys al nostre país, per situar en el debat públic la problemàtica general dels abusos a menors.

En efecte, els casos relatius a sacerdots són només una ínfima part d'una realitat molt estesa a escala mundial, que és d'avui i de sempre, la qual té lloc en totes les capes socials i es dona precisament amb més virulència en l'àmbit familiar.

Segons el pediatra Jordi Pou, el millor especialista a Catalunya en aquesta problemàtica (en una xerrada el passat dia 10 de gener organitzada per Justícia i Pau i Cristianisme i Justícia sobre aquest tema), alguns informes publicats tant a Espanya com en altres països del nostre entorn xifren entre el 17% i el 19% la població que ha estat víctima en la infància d'aquesta agressió, en una o altra forma (i fins i tot xifres molt superiors quan s'inclou el voyeurisme com a forma d'abús).

Si aquestes xifres són certes, ens trobaríem davant d'un dels fenòmens més greus d'agressió a la infància, amb l'agreujant de trobar-se ocult, la qual cosa impedeix el seu tractament i el coneixement dels seu impacte psicosocial.

En aquest sentit, el Dr. Pou va parlar de "problema de salut pública", en referir-se a l'extensió del fenomen i a les greus conseqüències físiques, psíquiques i socials que comporta per als infants afectats, que requereixen un tractament mèdic i psicològic específic.

Aquest reconegut pediatre, amb una llarga experiència en aquesta matèria, és el responsable d'un equip mèdic especialitzat i multidisciplinar de tractament d'aquesta problemàtica a l'Hospital de Sant Joan de Déu (per cert, una institució catòlica) que, paradoxalment, és l'única unitat especialitzada que existeix a Catalunya (i pràcticament a tota Espanya) en aquesta matèria.

El Dr. Pou va destacar que es tracta d'una patologia de la qual solament aflora una petita part dels casos i que la major incidència sol donar-se en els ambients familiars, cosa que el fa més difícil de detectar. El perfil de l'agressor és gairebé sempre un home, pare, parella de la mare, avi o amic de la família, que s'aprofita de la confiança per cometre el seu abús.

Segons el Dr. Pou, el diagnòstic és molt difícil, degut a la manca de maduresa de la víctima, les pressions que rep sovint de l'agressor, l'ambigüitat dels símptomes i la manca de formació del personal mèdic en general. Per això va demanar una major atenció social a aquesta problemàtica i va proposar la creació d'equips especialitzats multidisciplinars itinerants, dirigits per un jutge o fiscal, capacitats per al diagnòstic i el tractament (seguint el model d'altres països), així com més recerca, programes de formació de pares i identificació de famílies de risc, així com una major coordinació de totes les institucions implicades per millorar la prevenció, el diagnòstic i tractament.

Totes aquestes consideracions haurien de portar, doncs, a un renovat esforç social i institucional, tant dels estaments polítics, autoritats sanitàries, educatives, judicials i de la societat en general a fi d'estudiar més profundament les dimensions d'aquest problema, les seves causes, els seus efectes en la persona i en la societat, així com per millorar la seva prevenció, detecció, tractament i la

protecció dels afectats, objectius que van molt més enllà de la simple repressió penal, així com avançar cap a una millor educació sexual i afectiva, que ajudi a viure la sexualitat de forma humana i responsable.